

Woningnood, geen nood

Een bezoek aan mijn huisarts is altijd interessant: wij hebben dezelfde passie, namelijk monumenten. In zijn vrije tijd zoekt hij zijn ontspanning in het restaureren van monumenten. Het is dus al vaker gebeurd, dat ik hem in het weekend passeer, wanneer hij druk klussend bezig is om een mooi pandje op te knappen. Gelukkig zijn er nog van deze gepassioneerde mensen.

U begrijpt natuurlijk al de richting die ik met mijn verhaal insla. Immers: vaak loop ik ook door ons stadje Maaseik, dat prachtig monumentaal is, met een rijke historie, en dan vraag ik me af hoe het in de toekomst met deze mooie monumenten afloopt. Hoe zal onze binnenstad er over 20 jaar uitzien? Een stad zonder winkels? Een leven dat zich via de digitale snelweg afspeelt?

Inderdaad, als ik zo met mijn honden loop te wandelen, gaan mijn overpeinzingen zeer vaak over de mooie monumentale panden die leeg staan en die ik soms zie verpauperen. Maar ook vraag me af: zitten wij als maatschappij op de goede weg? Kunnen wij door kleine veranderingen niet een heel stuk verder komen?

De monumenten hebben bewezen dat zij duurzaam zijn, de vraag is: hoe gaan wij hiermee verder? Hoe pakken wij dit bouwkundig praktisch op, maar ook: hoe gaan wij dat nieuwe leven inrichten? Het lijkt mij niet milieuvriendelijk als wij deze prachtige, onverwoestbare gebouwen gaan slopen of laten verkrotten.

Hoezo woningnood? Monumenten zijn er al, wij hoeven niet meer te bouwen, enkel nog maar slim en deskundig aan te passen. Mijn huisarts heeft een pand gerestaureerd, waar hij een zomerkamer en een winterkamer heeft gerealiseerd. Geen vierkante dozen of seriematige rechttoe-rechtaan woonwijken, maar een unieke, karakteristieke basis met een geschiedenis.

De binnenstad krijgt dan ook weer een passende invulling. Geen leegstaande winkelpanden meer, maar een goede mix van wonen, werken en leven.

Het woord erfgoed of monumenten wordt in het nieuwe regeerakkoord geen enkele keer gebruikt. Het akkoord stelt wel behoorlijke veranderingen voor in sectoren die direct aan de erfgoedsector grenzen. Zo wordt er bijvoorbeeld wel geschreven over herbesteding van kantoren om de woningvoorraad op peil te krijgen.

Voor ruim de helft van de 7000 kerken in Nederland dreigt leegstand of sloop. De officiële telling voor bestaande kloostergebouwen is 350, men verwacht dat het er iets meer zijn.

De conclusie moet dan ook zijn: We moeten gaan herbesteden! Het kan potentieel waardevolle gebouwen redden en duurzaam is het ook. ●

Johanna Gruijthuisen-de Wijs

*Dit artikel kunt u lezen
op www.steildak.nl*